

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת שמות

י"ט טבת תשע"ב

גיליון תקמ"ח

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	5:37	4:34	6:10
ירושלים	5:36	4:20	6:14
באר אפרק	5:51	4:32	6:03

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקהלתנו שליט"א

אז אמרה חתן דמים למולות (ד, כו) ברש"י אז הבינה שעל המילה בא להורגו. והקשו הרא"מ ועוד מפרשים שהרי לעיל (פסוק כד) פירש"י שהמלאך בלעו מראשו ועד ירכיזו וכו', הבינה צפורה שבשביל המילה הוא, וכאן פ"י בשביל שהרף ממנה הבינה כן, ע"י בשפתי חכמים. וי"ל עפ"י"מ שמסופר בחד מן צדיקא (אפשר מהרה"ק מרן ר"מ מלעלוב זיע"א) שהי' ברה"ה על אותה בלב ים, ונהי' סערה גדולה וחוקה והי' סכנה לכל נוסעי הספינה, ובתוך כל הרעש וקולות האנשים על גורל חייהם מצאוהו את הרה"ק עומד על סיפון האניה ומביט השמימה לראות האם כבר עלה השודר שיוכל לתקוע בשופר כמצות היום,

וכמו השחר עלה מיד לקח השופר וקיים מצות שופר כדת היום, ומיד נשקט הסערה והיתה הרווחה לנוסעים, ותלו כולם הישועה בסגולה שע"י תקיעת שופר באה הישועה, ובוודאי שכן היתה כוונת הרה"ק בתקיעתו כדי להשקיט עי"ז את הסערה, ואז אמר להם הצדיק כי לא ככוונתם כוונתו ולא הי' לו שום מטרה וענין סגולי בתקיעת שופר, אלא היות שראה שהמצב היא סכנת נפשות וכי בכל רגע עלולים להיטבע בעמקי הים, לכן השתוקק מאוד לזכות ולקיים עוד בחיים חיותו מצות תקיעת שופר ולכן הביט השמימה לראות אם הגיע זמן התקיעה שהוא בעלות השחר, וכיון שעלה השחר מיד קיים המצוה, ואז ע"י קיום המצוה ממילא נשקט הים, אבל לא לאות היתה כוונתו, ע"כ.

ומרן אאמ"ר זיע"א סיפר שאביו מרן הרמ"מ זיע"א פעם כשלא היה בקו הבריאות צוהו שיירד לקומת המקוה ויסגור כל החלונות והדלתות מהקומה העליונה שהרמ"מ הי' גר בה עד קומת המקוה, ואז ירד הרמ"מ למקוה וטבל וחזר לביתו, זה היה ביום שישי,

ובלילה בעת עריכת השוה"ט סיפר מרן הרמ"מ הסיפור הנ"ל מהספינה, וכמדומני שאמר אבא מארי שמרן הרמ"מ אמר לו שכמדבר הזה המשך בעמ"ב

ועסק בעניניו הק' אלא שאחזו עם הציבור אבל תפילת מנחה לא התפלל עמהם כי היה מתפלל הרבה לפני"ו בעוד היום גדול משום שהיתה דרכו בקודש לקבל על עצמו קדושת ש"ק בצהרי היום ולכן הקדים אז להתפלל מנחה בפ"ע אבל

ליהודו"ו היה יורד אח"כ לאמרו עם הציבור יחדיו, וכמו שבעצמו סיפר שהי"ל ענין מיוחד בזה לפי שאיתא אולי בשם מרן הבעש"ט הק' זיע"א שבאמירת מזמור זה בערש"ק מתקנים את כל השבוע שעבר ולכן רצה לאמרו עם העולם יחד והיה יורד עבו"ו במיוחד לביהמ"ד, הגם שלא התפלל מנחה עם הציבור כנ"ל, מאחר שקיבל הש"ק בעוד היום גדול. ובאמת שתיכף אחר הטבילה במקוה טהרה לכבוד ש"ק תיכף ראו פניו המשתנות וכל כולו עסוק עם הש"ק וכבר נזהר מלעשות מלאכות האסורות בש"ק וקיבל ש"ק מוקדם לפני העולם והוציאה מאוחר הרבה אחריהם, הוא היה בחי' אלו שנאמר בהם "מאחרים לצאת מן השבת וממהרים לבוא", ולכן לא יצא לו לסעוד ולאכול מלוה מלכה במוצאי שבת עצמה... ואכן מסופר על הרה"ק רבי שמעון מירוסלב זי"ע שהיה סועד מלוה מלכה עם אנשי"ו ביום ראשון, וכן אי' מהרה"ק הדברי חיים מצאנז זיע"א שלא עשה זה במוצ"ש אלא ביום שאחר"ו.

ולכן גם מרן הרמ"מ זיע"א מצד אחד היה חושב ומיצר על זה שאינו יכול לקיימה במוצ"ש אבל כשידע שאף אלו צדיקים הנ"ל עשו כן, זה גרם לו שמחה מיוחדת שאף הם נהגו כמוהו וכי הוא הולך בדרכם הקדושה, כי מחמת שהיה חולה מעיים ומחמת שהיה אז אחר כל העבודה הגדולה של כל המעל"ע של ש"ק ומחמת שאצלו סעודה היתה מלאכה שלימה ומרובה ולא סתם חטיפת נט"י המוציא וסימן טוב וברכהמ"ז, לכן לא איסתייע לו לעשותה במוצ"ש, וכמו צדיקים הנ"ל שלא עשאוה במוצ"ש היה עושה אותה ביום ראשון,

ולכן הגם שהיה מלובש כבר בבגדי קודש שלו של יום חול עכ"ז היה עורך סעודת מלוה מלכה ממש עם הזמירות של מוצ"ש וכל הנהגות מלוה מלכה, והיה טיש מלוה מלכה. ובאמת כל אימת שהיתה לו הזדמנות לישב עם העולם ולערוך טיש היה שמח על זה והיה רגיל בזה לישב עמם וכלש"ק: זיצען מיט אידען צוואמען, והיה לו מזה חיות עצומה, והיה זה חשוב אצלו ביותר, ואכן היה מזה השפעה גדולה לכל המשתתפים עמו שם, ולכל מי שהיה מסתופף בצל ההייליגע טיש'ן שלו,

וזה ראו בחוש שמי שלא היה לו יראת שמים לא היה יכול להימצא במחיצתו, כי הוא זיע"א היה מלא ירא"ש ודבוק תמיד בבוכ"ע ועסק תמיד בעבודתו הק' ללא המשך בעמ"ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

יו"ד דכ"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א
כ"ד טבת תשע"א - ארץ ישראל

היום יומא דהילולא של הזיידע רבי מרן הרמ"מ מלעלוב זיע"א, ועל אף גדלותו היה רגיל על לשונו לומר 'אין בי כלום ולא לקחתי כלום מאבותי הקדושים זולת דבר אחד שהוא כוח הטיש'ן ועריכת השולח"מ, זיצען מיט אידן זהו הדבר היחיד שיש לי בירושה מאבוב"ה ק'. ולכן אמנם הטיש'ן שלו היו מרוממים

מאוד את כל הסובבים אותו ואת כל המשתתפים בהם, ואפי' אם הוא זיע"א לא דיבר או שוחח עם שום אחד עכ"ז השהיה שם במחיצתו ועצם יראת שמים שלו שחפפה עליו ואור גדול שסובב אותו השפיעו על כל הסובבים, והיה יכול לספר ולשוחח מצדיקים או לנהל שיחה פשוטה עם היהודים שישבו בטיש ואפי' שיחה פשוטה ושיחת חולין שלו כבר הספיק לרומם אותם מאוד, ואמנם אפי' שבוה אין לנו השגה אבל זה ראו ממש בחוש איך שעיד"ז רומם את סובביו ואת אלו ששוחח עמם אפילו שלא הבינו מה הוא שח, ג"כ הם יצאו אחרי זה כבריה חדשה וראו עליהם שנהיו כנשמה חדשה, וראו זה בחוש איך שכל זה נעשה ע"י השיחת חולין שלו.

ואמנם בהייליגע זיסע זיידע רבי זיע"א אין לנו שום השגה אבל זה צריכים אנו עכ"פ ליקח בפשטות צו שטייגען בתורה וירא"ש, שזיו השכינה חפפה עליו כל היום עד שנקרא זה שלא הסיח דעת מהבוכ"ע כל המעת לעת, ואמר ע"ע שכידוע היה הוא זיע"א חולה בחולי מעיים גדול, ואפי' בשנותיו הבריאות ג"כ אז היה בעל יסורים גדול והיה כל ימיו מזבח כפרה על ישראל, וממילא לכן לא יצא לו לאכול סעודת מלוה מלכה במוצ"ש, כי אצלו סעודה היתה עבודה שלימה ולא כמו אלו שנוטלים ידיים וחוטפים המוציא ויצאו יד"ת, אלא היה אצלו ענין שלם, החל מכניסת השבת שהיה עסוק בה החל מהודו של מנחה בערש"ק עד לאחר הבדלה עבודה אחר עבודה כולה בחדא מחתא ללא שום הפסק וריווח כלל שהיה עסוק כל הזמן ברציפות בעבודת אמירת התהילים, וההכנות לתפילה שחלקם היה מיוחד מחמת היותו חולה מעיים, והיה לו עבודה קשה להיות מוכן גוף נקי לתורה ותפילה ושאר הכנות שלו לתפילה ועבודת סעודות הש"ק הכל בעבודה רצופה בהמשך אחד.

וכבר סיפרנו מזה איך שהיה הסדר אצלו בשנים קדמוניות בשנותיו הבריאות שהיה דרכו בקודש לירד לביהמ"ד בערש"ק לתפילת מנחה והיה נוגש לעמוד כשליח ציבור לאמירת הודו שיסד מרן הבעש"ט הק' זיע"א, אבל היה חזן רק בזה ותיכף אחר"ז פנה למקומו ולחדרו הק' ולמד שם

נסיעה לפולין ליום המסוגל ג' פר' בשלח - ז' שבט
הילולא דרבי מלעלוב - פר' המן ברימנוב.

ק נשתטח בליז'ענסק, קאז'ניץ, גור, לאנצוט, דאמבראוו (ביום היא"צ), ראדומסק, ועוד.
מחיר הזדמנות - \$ 580 בלבד
יצאה - שני ערב. חזרה - רביעי אחר"ם.
לפרטים והרשמה 05484-26204

הרף, ולכן גם אמר שלא יוצא לו לעסוק עם העולם גם בחלק הרוחני שלהם כי היה עסוק תדיר בעבודתו הק', וכן עקב חולי מעיו כנ"ל שנטל לו הרבה מזמנו ולא נותר בידו זמן פנוי כ"כ, ומאיך גם לא חפץ שאנשים יהיו עמו בתפילותיו ועבודתו הק' כיון שהיו הם בזמנים שונים ולא רגילים, וע"כ לא רצה להטריח האנשים ולשעבדם לזמנים שלו כי כנ"ל הכנותיו בקודש לתפילותיו ולתורה ותפילה ומעשי"ט שלו ארכו לו זמן הרבה, וכן להכין א"ע בגוף נקי לתורה ארכו לו זמנים רבים, שהיה נעבאך בעל יסורים גדול, ולכן לא היה ליה זמן להתעסק בהנהלת המוסדות הגם שחזק אחרים שעסקו בזה, וכן היה אומר אז זיין חינוך מיטן עולם הרי הם הטישין שלי שבהם הם משתתפים, ובאמת היו רואים בחוש את כל השפע קודש שקיבלו בהם והשפיע זה עליהם שפע קודש של יראת שמים לתורה עבודה וגמ"ח.

גם ידוע שכל ימיו אחז בעצמו וכן היה אומר דכל העצות וכל התיקונים הכל נמצא בתורה"ק, וכדמרגלא בפומי על לשונו לומר 'נאר די הייליגע תורה מיט יראת שמים, ובוזה אחז את עיקר החינוך שתורה לשמה מרוכמתו על כל המעשים, הפך בה והפך בה דכולה בה, והיה מדייק שבשמו"ע מבקשים "השייבנו אבינו לתורתך" ואח"כ "וקרבינו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלימה לפניך", כי ראשית הדבר הוא תורה"ק, ובכוחה זוכים להמשך, גם היה מדייק שהתמדת התורה תלויה בהרגל וכמו שמבקשים בברכות השחר "שתרגילנו בתורתך" ואחר שמתרגלים בזה ממילא כבר מתמידים בלימוד תורה"ק, והיה אצלו די גרעסטע חיות לראות את מי ששקוע בעסק התורה.

וכן אירע כשהיתה ישיבת לעלוב בת"א וכשעבר לידה ושמע קול התורה של הבחורים התמלא חיות מזה והתבטא בלש"ק: מיר קען מען אויך א מאל מחיה זיין (גם אותי מצליחים לשמח לפעמים), וכל ימיו היה מעורר "די הייליגע גמרא מיט יראת שמים", והיה אוהו שעיד"ז יכולים לבוא לידי תיקונים גדולים ומעלה גדולה ברוחניות ועבודת השי"ת. ולכן עלינו ללמוד תמיד צו שטייגען און גמ' מיט יראת שמים, ירחם

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"ל, וכדאי מהרה"ק הצמח צדק מליובאוויטש זי"ע שדף גמרא מסיר הבזק מהפנים, ועל הרה"ק הבית אהרן מקארלין זי"ע מסופר שאמר שמי שלא למד דף גמרא, הוא אינו יכול להביט בפני איש זה באותו יום, אבל מי שלמד גמרא עליו יכול הוא להסתכל, ופ"א שוחח הרה"ק הצ"צ בפני חסידים בגודל מעלת לימוד הגמ' שהוא מוכך ומקדש ומטהר הגוף והנשמה, ואברך אחד מהשומעים נתלהב כ"כ עד שלא יכל להמתין שהרבי יסיים דיבוריו ועוב באמצע ופנה לחדר הסמוך כדי ללמוד שם תיכף גמרא, אלא שלא מצא שם גמרא אלא ספר קודש אחר ולכן למד בו במה שמצא ואחר איזה זמן חזר למקומו של הרה"ק ומצא אותו עדיין יושב ומשוחח עם הציבור ולכן שב והתיישב חזרה עמם, אז פנה אליו הצ"צ וא"ל: אמנם לימוד התורה איך שיהיה הוא חשוב למאוד ואמנם למדת תורה, אבער פארט נישט א בלאט גמרא ואין זה קרוי ללמוד גמ'. וכן היו עוד צדיקים שאמרו שכל חלק מחלקי תורה"ק הוא מוכך ומטהר ומקדש, אבל לגמ' יש סגולה מיוחדת יתירה לזה. ולכן גם מרן הרמ"מ זי"ע"א אהב לראות שלומדים שו"ע חו"מ זור"ד ולהיות ראויים להוראה לדעת את אשר יעשה ישראל, אבל היה מעורר שעם הכל צריכים גם שיעור גמרא.

ידוע שהוא זי"ע"א היה כל ימיו מזבח כפרה על כלל ישראל וסבל עמורם להמתיק ולכפר עבורם, ולכן היה אומר שצער של יהודי ח"ו נוגע ללבו יותר מהכל וזה אינו יכול לסבול בשו"א שיהיה ח"ו איזה עגמ"ל לאיזה יהודי. אירע פעם שנכנס אחד החסידים של רבינו הק' עבור ענין מסויים שנצרך לו לישועה אלא שלא היתה הפרוטה מצויה אצלו ליתן פדיון כנהוג והתנצל א"ע בזה לפני רביה"ק, ענה לו רבינו שתשוב ותבשרני בשורות טובות זה יהיה פדיון, כי לשמחו בישועת ישראל היה עבורו שמחה ותענוג גדולים ביותר, ומספרים כמו"כ בעת שכבר נפל למשכב ר"ל ורצו לשמחו היו מקריאים לפניו מן הציטינגען והגלינות מה שכתוב שם שמחות ישראל שלפלוני נולד בן ופלוני אירס את בנו וכיו"ב וזה היה משמחו ומחוקו תוך יסוריו רח"ל כי צער ישראל ושמחתו נגעו לעומק ליבו הטהור ושמח בשמחתו והצטער ר"ל בצערן, כי הוא זי"ע"א היה אוהב ישראל האמיתי והיה מכפר ביסוריו על כלל ישראל והייל מסיינ' עבורם וכל ימיו היה בוכה ומבכה על צרות ישראל ומייחל ומבקש לישועתן וגאולתן של ישראל.

וכידוע היה מרן הרמ"מ זי"ע"א א גרויסער רבי, אבל עכ"ז היה הכל מכוסה במעטה של פשטות, ומי שלא היו רגילים עמו פשוט לא ידעו ליד מי הם מסתובבים, והיה רבי קדוש אבל מכוסה בפשטות, ולמשל שישבו עמו בסעודה היה הוא

זי"ע"א עסוק עם הסיודור וכוונות הארזי"ל השייכים לאכילה וסעודה, אבל הסובבים לא שמו לב בכלל שהוא מעיין בסיודור תוך כדי הסעודה כי עשה הכל במין פשטות שכזו עד שלא שמו לב למעשיו האלו ורק מי שהביט ועקב לעומק אחריו להדיא יכל לראות, אבל בסתם לא ראו כי היה עטוף בשתיקה ופשטות, הגם שהיו סעודותיו בחי' קרבנות בחי' שולחנו של אדם מכפר כמזבח עכ"ז לא הרגישו בו אלא רק אלו שעקבו אחריו ממש. וכמו שאנו אומרים תמיד שמכל אלו מעשי ההייליגע זיסע צדיקי אמת יש לנו ללמוד מוסר בפשטות, שהוא היה אוהב ישראל ומצפה לישועתן תמיד.

זכותו יגן עלינו ועכ"ל וזכות כל הצדיקי אמת יגנו עלינו ועכ"ל, השי"ת ירחם שנוכה כולנו לתיקון השלם דשובבי"ם, וישפיע עלינו שנוכה לתשובה מאהבה, וכמו שמרן הרמ"מ עם כל צדקותו וקדושתו וטהרתו לא הסיח דעתו מהתשובה בכל המעל"ע, ומרוב ענוותנותו הק' היה די ריכטיגע לב נשבר ונדכא, העניו האמיתי ולא הסיח דעתו מן התשובה ואחו בענוותנותו שכן הוא ממש במציאות היהודי הגרוע מכולם והראשון שצריך לעשות תשובה והוא מחוייב בזה יותר מכולם, וכך היתה דרכו בקודש אם ראה יהודי שצריך חיווק בתורה וירא"ש היה מדבר כאילו לעצמו ואומר אין לי שום עצה אלא תשובה עד שזה השומע הבין שזולת מרן הרבי יש עוד מי שצריך לשוב בתשובה ושב אף הוא בתשובה.

וכן היה רגיל על לשונו לומר באמת ובתמים, אין שום עצה רק תשובה לעשות, והיה תמיד מלא יראת שמים, ואף באמצע השבוע היה משנן שוב ושוב "לפנינו נעבוד ביראה ופחד" בהניגון והתנועה של רבו הרה"ק רא"א מקארלין זי"ע.

השי"ת ירחמנו שנוכה לאור התשובה האמיתית וישפיע על כולנו לזכות לאתה חונן לאדם דעת והרי אם אין דעת הבדלה מנין, א"כ ע"י דעת נוכה למבדיל בין קודש לחול להיות יהודי כדבעי ולזכות לאור התורה כמו שצריך, וע"י אתה חונן לאדם דעת נוכה להמשך "השייבנו אבינו לתורתך וקרבינו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך", ונוכה כולנו יחד שוין יעצט לתשובה שלימה מאהבה, ושטייגן בקיום התומ"צ מתוך שמחה וטוב לבב, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה,

ובכוח התורה"ק נוכה לתשובה הנכונה, ושמירה עליונה בפרטות וכללות, רפואות וישועות ושמחות שלימות ובנין ביהמ"ק אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

כ"ד טבת

יומא דהילולא דאבין הרה"ק מרן רמ"מ מלעלוב זצוקסלה"ה זי"ע"א

ידוע מש"כ בספה"ק (הובא מהרה"ק רצ"ה מיזידיטשוב זי"ע"א) על משאחז"ל (רש"י במדבר כו, יג) נתאוה משה למיתתו של אהרן,

פירש רבינו הק' כי יומא דהילולא דאהרן כהנא קדישא ראש חודש אב, יהיה כל פעם באותו היום בשבוע שיחול אושפיזא דיליה בחג הסוכות, ועל זה נתאוה משה רבינו

ניצוצי אש

מכ"ק מרן אדמו"ר הקה"ק זי"ע"א

ע"ה, ואכן באמת כן הוא שביום שיחול בו יום ז' אדר גם יחול אושפיזא דמשה, וגם יום ל"ג בעומר יומא דהילולא קדישא של התנ"א רבי שמעון בר

דברי תורה

המשך מעמ' א'

לזרזה שתמול את בנה מיד כדי שיזכה בחיים חיותו לקיים מצות מילת בנו לפני שיתלק מהעולם, וכן עשתה שמיד מלה אותו, וכשראתה שהרף ממנו המלאך לאחר המילה אז הביעה שעל המילה בא להורגו.

ולכן כאן כתב רש"י "להורגו" ולעיל לא כתב אלא "שבשבל המילה הוא", שחשבה שבשבל שתזדרז למול את בנה בא המלאך. (שמות תשע"א)

וכמונת הרה"ק בתקיעת שופר כן הי כוונתו בהליכתו למקוה כי הרגיש רע מאוד וחשש מאוד שהוא בסכנת חיים ולכן רצה לחטוף טבילה במקוה עוד בחיים חיותו, [ואולי לא אמר לו מרן הרמ"מ כן בפירוש אלא מזה שסיפר מרן הרמ"מ העובדא מהספניה בשוה"ט הבין מרן אאמו"ר שזה הי כוונתו בהליכתו למקוה, אך כמעט ברור לי שאמר כן בפירוש].

כבוד קדושת מרן רבינו הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א
יומא דהילולא כ"ד טבת (תשמ"ו) כ"ה שנים לפטירתו [בסוד שיח, צדיקים עם מרן הרמ"מ זיע"א] [הלך י"ב]

אמרי חיים" זיע"א, ושבתקופת חליו התפלל עליו ולא שכח ממנו לרגע, והאר"ק לספר אודות הידרות הרבה שיהיה ביניהם.
הרבי מוויניץ שליט"א הזכיר את גודל מידת השמחה שנראתה תמיד אצל האמרי חיים זיע"א, ומרן הרבי הרמ"מ מלעלוב הטיב ימיט זיון שמחה האט ער אריין געברענגט אין א צווייטן שמחה (בשמחתו החריד שמחה גם בזולתו), והוסיף: "איינער טאטע, דער וויזניצער רב, איז געווען א קלוגער אהוב ישראל" (אבינו, היבי מוויניץ, היה אוהב ישראל פיקח) - ביטוי שגרם התרגשות לנוכחים באותו סוד שיח שרפי קודש. הרבי מלעלוב סיפר גם, שהרה"ק רבי שלמה הנוך מראדאמסק זצוק"ל הי"ד טח לו פעם, שנקשר לאחורונה לויזניץ, והיתה כוונתו להרה"ק האמרי זיע"א.
לאחר-מכן התאונן הרה"ק מרן הרמ"מ לפני הרבי מוויניץ שליט"א שמפאת חוליו, שהוא רתוק למיטה ומשותק, קשה עליו מאוד הלימוד והעיון בספר. אולם - הפטור - "כאשר נזכר אני איך אביכם היה שר ומזמר את הזמר י-ה ריבון עלם ועלמ"א", הנני מקבל חיזוק והתחזקות בעבודת השם!" - - -

הרבי מוויניץ שליט"א קם ממקומו, באומרו, לא נפרעו לכם, ס'איז דאך ערב ש"ק" (היי ערב ש"ק עתה), אולם באותו רגע קם מרן הרבי מלעלוב זיע"א ואמר בהתרגשות: "אזא חשובען גאסט וועל איך אזוי שנעל ארויס לאנז?" (לאורח חשוב שבוה אתן לצאת במהירות מואתן), ולא נתן לרבי מוויניץ שליט"א ללכת, בבקשו שיישב עוד. והוא נענה לבקשתו, ואז שאל מרן הרה"ק אם זו הפעם הראשונה שהרבי מוויניץ שליט"א שובת בירושלים, והמשיך ואחל לו ברכות עד בלי די, ושישפיע על ירושלים מאור התורה והחסידות.

יום שני - כ"ו באדר ב' כשהשיב הארמ"ר מרן רמ"מ מלעלוב זצוק"ל ביקור באכסניית כ"ק הרבי מוויניץ שליט"א, שוחחו אודות הרה"ק רבי זאב (וועלועלי) מראדאמסטרוויקא זיע"א, זקנו של הרבי מוויניץ שליט"א.
הרבי מוויניץ שליט"א אמר שרק שמע ממנו, אך לא הכירו אישית, הטיב מרן הרמ"מ הרבי מלעלוב: אני חברתי מקרוב, שוחחתי עמו רבות, וכן הכרתי את כל אחיו. וסיפר הרה"ק מרן רמ"מ מלעלוב שפעם לא חש הרה"ק מראדאמסטרוויקא בטוב, ובפסח לא היה מסוגל לאכול כי אם מצה שרוייה או מצות מכונה. אמר הרה"ק מראדאמסטרוויקא: "מנהג ישראל תורה", ולא אבה לאכול מצה שרוייה, והעריף לאכול מצות מכונה.

הפליא הרבי מוויניץ את הדבר, באומרו שכידוע היה הרה"ק בעל "דברי חיים" מצאנו זיע"א מתנגד בחריפות גדולה לאכילת מצות מכונה. לאחר-מכן דיברו מגדלות הפלאית של הרה"ק רבי וועלועלי בתורה, כשהכל היה בפשטות, בצניעה, ובענווה יתירה. ע"כ. (באדיבות "אריבון התאחדות תלמידי וחסידו וויניץ")

נעתיק לפניכם קטע שהגיע לידי המערכת, תמליל של הנחה ודברי קודש בין כ"ק אדמו"ר מוויניץ שליט"א לבין כ"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א. כשעלה לבקר את מרן הרמ"מ בביתו נאחו קודש, וכן כשהחזיר לו האדמו"ר מוויניץ בביקור גומלין בעיר הקודש והמקדש ירושלים תנב"א.

פרשת שמיני כ"ב באדר ב' ה'תשמ"א

ערב שבת קודש

ביום המחרת, הגיעו כל אנשי תפילת שחרית בהשתתפות ארמ"ר שליט"א מוויניץ בבת מדרסנו, התפילה - שנראתה כתפילת חול המועד - עברה בהתרגשות רבה, כהכנה לקראת הישבת הגדול" הממששת ובאה.

לאחר התפילה, יצא הרבי מוויניץ שליט"א לבקר בבית ש"ב הרה"ק רבי יודאלי הוויניץ זצוק"ל. משם יצא רגלי - בליווי קהל חסידים - לבקר בבית כ"ק מרן האדמו"ר מלעלוב זצוק"ל כשרבים מתושבי העיר עומדים וצופים בהשתאות במראה הרבי מלעלוב זצ"ל קיבל את יבלחט"א הרבי מוויניץ שליט"א בהתרגשות עצומה, ושאל תחילה אם כבר היו בכותל המערבי. הרבי מוויניץ שליט"א השיב שבעויה ביום ראשון ולכו שמה והפטור הרבי מלעלוב: נ"ו, וועט דער שבת זיון א

תואר פני קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הרמ"מ זיע"א

הכנה צום כותל המערבי... (השבת החוזה הפנה לכותל).
והוסיף: זקני הרה"ק מרן רבי אלעזר מענדיל התפלל מדי יום תפילת מנחה בכותל, ולאחר-מכן סיפר אודות התקשרותו הנפלאה של זקנו לשריד בית מקדשנו.
כאשר כיבד מרן הרבי מלעלוב זצוק"ל את יבלחט"א הרבי מוויניץ שליט"א לברוך על הכיבוד, ביקשו רבינו לברוך תחילה. ברם, הרבי מלעלוב אמר שמבקש לטעום מ'שיריים'. אמר לו רבינו כי על בעל-הבית לברך תחילה. והשיב הרבי מלעלוב, כי הוא, כבעל הבית, נהנה תחילה מכן שהגישו את הכיבוד לאורת, וכעת על האורח ליהנות מן הכיבוד... לאחר-מכן ציין מרן הרבי מלעלוב את התקשרותו ההרוקה אל הרה"ק בעל

רבינו עם האדמו"ר רבי חיים מאיר מוויניץ בשמחת חוץ
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מאמרים נפלאים ממרן הרה"ק רבינו הרמ"מ זיע"א שנטמנו מפי תלמידו הרה"ק האוהבות אהרן מפנינסק קרלין:

בתוה"ק כתיב "והאבן גדולה על פי הבאר וגו' ויאמרו לא נובל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר" (בראשית נט). אמר מרן רבינו הרמ"מ זיע"א שהיום הוא יומא דהילולא דיליה לפרש עפי" מה דאיתא בספח"ק בית אהרן (דף ל"ג, א) כי באר נקרא התורה, וכל המעוות נקראים באר.
ואיתא גם בבית אהרן (דף נ"ד, ב) עה"פ "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" (בראשית מ"ט, א) בשם אביו הרא"ש חזקן מטסאלץ זיע"א.
ופעין זה איתא גם בשם הרה"ק מוויניץ זיע"א - "האספו ואגידה" שנתאספו ותתאגדו באגודה אחת - "אשר יקרא אתכם באחרית הימים" דאס וועט איין ארויס רופן באחרית הימים.

ואמר מרן הרבי הרמ"מ ז"ל שפע"ז אפטר לפרש מאה"כ 'והאבן גדולה על פי הבאר' אכן מרמז ליעה"ר וכדאיתא במ"מ (קידושין ל) אם אבן הוא נימות, והאבן הזאת עומדת על פי הבאר תורה באר התורה והמעוות כדא"ב בב"א ואינו נתון ללמוד תורה ולקיים מצוותיו ית', והיעצה היעוצה לזה היא "עד אשר יאספו העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר" וכמו שאמר יעקב אע"ה האספו ואגידה שבוה שמתאספים אנשים מישראל לעבוד אותו יתברך, בזה אפטר לגולל את האבן הגדולה, את היעה"ר מעל פי הבאר,
אך יעקב עצמו - כפירש"י להודיעך שכוחו גדול - הוא עצמו לא היה צריך לזה, שיכל להוריד האבן בעצמו מעל פי הבאר, אבל הבנים וההמשך עד סוף כל הדורות אין להם אלא עצה זו, האספו ואגידה לכם.

בענין זה ידוע פירושו של הרה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א על מאה"כ (שמות ה, ז) לא תאספון דת תבן לעם, דלכאורה הול"ל לא תוסיפון ב'וא"ו וכתוב לא תאספון ב'אל"ף והוא כמו שכתוב לא תִּאֲסְפוּ, אלא מכיון שראה פרעה שפעל משה רבינו ששבת ישבתו בני ישראל ממלאכתם, ואז מתאספים הם יחדיו ומאחדות זו היו שואבים כל חיותם לתקיים במצע הרוחני השפיל אצל פרעה, וע"כ אמר פרעה לא תאספון שלא יתנו להם להתאחד כי ראה שזוהי הכח הגדול ביותר.
וענין זה איתא במדרש שכשהגלה נבוכדנצר את ישראל וגירשם מארצם והזיז את השבאים לבל יתנו להם עת מנוחה כי באם תהיה להם מנוחה יתאספו חריו ויזעקו אל הקב"ה ומיד יבטל מעליהם הגזירה ויוציאם מן המצר.
וזהו שאמר פרעה תכבד העבודה שיכבידו עליהם העבודה עד שלא יהא סיפם בידם להתאסף ולהתוועד.

ידוע שמרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א היה קורא בעצמו בתורה, וכשהגיע לפסוק זה "תכבד העבודה על האנשים ואל ישעו בברכי ש"ק" היה קורא התיבות בהסעמה יתירה ונתן קולו בשאגה ארירה עד שהיו מזדעזעים החלונות מעוצמת הקול. ע"כ. (מאת מנחם מ"שה אהרן" פינסק קארלין)

הילולא דצדיקיא

- יום שב' כ"ט - רבי אריה לייב ב"ר יוסף הכהן הלוי בעל קצות החושן אבני מילואים ועוד (תקצ"ו)
- שבת - רבי יעקב אהרונ' ב"ר נפתלי מופשין אב"ד קאלביסוף ומעלין - ז"ע יעקב (תקצ"ו)
- יום ד' כ"ג טבת - רבי אלימלך מרודניק ב"ר מנחם ישכר דוב מפשעוויסק - תל ר"ג מרופושין (תר"ש)
- יום א' כ' טבת - רבי יעקב לנדא מעיזוב ב"ר אברהם מטשכטוב - אמת ליעקב (תת"ד)
- יום ג' כ"ב טבת - רבי ישראל אהרונ' ב"ר יהודה כמעלין - חתן האמרי נעם מדין קיוב (תרס"ד)
- יום ה' כ"ד טבת - רבי אברהם מאזווערשטעט ב"ר ישראל לייב מקרימליוב (תרע"ה)
- יום ו' כ"ה טבת - רבי שלמה זלמן פרענקל השני מוויילעפלי - יאדלאווא ב"ר אברהם (תרע"ה)
- יום ז' כ"ו טבת - רבי אברהם שמואל בנימין הכהן סופר מפרישבורג ב"ר משה סופר החת"ס (תרל"ג)
- יום ח' כ"ז טבת - הגשר הגדול רבינו משה בן מיימון הרמב"ם ז"ע (י"א, תתקס"ה)
- יום ט' כ"ח טבת - רבי יוסף יוסקא מלאשקוויץ ב"ר שמשון הלוי מאווראן - חתן ר"מ מפרמישלאן (תר"ח)
- יום י' כ"ט טבת - רבי אהרן צבי ב"ר ישראל חנינא מברד (תר"ש)
- יום י"א כ"ט טבת - רבי שלמה מסדעוורא ב"ר אברהם יעקב - חתן ר"ה מורניסב (תרמ"א)
- יום י"ב כ"ט טבת - רבי שלום אב"ד באטשאן ב"ר שמואל שמעלקא טייבש מיאס - שאילת שלום (תרמ"ט)
- יום י"ג כ"ט טבת - רבי שמחה ישכר דוב בער מצעשטוב ב"ר יחזקאל שרגא משינאווא - דברי שמחה (תרע"ד)
- יום י"ד כ"ט טבת - רבי משה מרדכי טווערסקי מנאקרוה ב"ר יעקב יצחק - חתן ר"מ מבעליזא (תר"ש)
- יום י"ה כ"ט טבת - רבי יעקב ב"ר משה (תר"ש)
- יום י"ו כ"ט טבת - רבי שמחה יששכר דב ב"ר יחזקאל שרגא משינאווא (תרע"ד)
- יום י"ז כ"ט טבת - שמשון בן יעקב אבנו וליאה אבנו ע"ה (ב' עה"ה)
- יום י"ח כ"ט טבת - רבי יהודה אריה לייב מוכיח מופלנאה ב"ר חיאל מיכל - תל' מרן הבעש"ט - קול אריה (תת"ל)
- יום י"ט כ"ט טבת - רבי ישראל אברהם מטשניז אוסטראה ב"ר משולם זוס"א מאניפאלי (תקצ"ו)
- יום כ' כ"ט טבת - רבי משה אליקים ברישע מברגאראווא ב"ר ישראל אלימלך מואבנא (תרע"ו)
- יום כ"א כ"ט טבת - רבי ישראל דב ב"ר יוסף הגרמדי מוויילעפלי ב' שאירות ישראל (תר"ח)
- יום כ"ב כ"ט טבת - נעקח"ש רבי מבעליזא ב"ר רפאל מאזו"ו הי"ד מגרנבא ב' איש מצליח (תשל"א)

- יום ג' כ"ב טבת - רבי אברהם אייזר ב' שבת מיוחדת ב"ר יהודה לייב ב' תורת אמת מולוצ'ין (תרע"ד)
- יום ד' כ"ג טבת - רבי לוי פינאס אב"ד הייפעל ווירצבורג (תקנ"ג). רבי אברהם טקטין אב"ד גלוקא וברעסלאווא ב"ר גדליון - פתח הבית (תקנ"א). רבי שלמה מטשעריליסק ב"ר אורי (תקנ"ו)
- יום ה' כ"ד טבת - רבי יוסף יוזפא שטערן אב"ד ואלקאווא - ד' יוסף (תקנ"ו)
- יום ו' כ"ה טבת - רבי אורי הלוי מטשערעטץ באבריקא ב"ר חיים אב"ד סוויז - יאיר חיים (תת"ו)
- יום ז' כ"ו טבת - רבי שלום מאסקאוויטש משיאן - לונדון ב"ר מרדכי יוסף משה מסאליצא - דעת שלום (אר גנוז) (תשי"ח)
- יום ח' כ"ז טבת - רבי אריה לייב הלוי עפשטיין מאזוירוב אפאלא ב"ר חיאל מיכל - תל' החוזה, והרב מאפסאט והיהודי הק' (תקצ"ו)
- יום ט' כ"ח טבת - רבי יצחק רדוה ב"ר ישעיהו - אבי הדין א' (תקנ"ו)
- יום י' כ"ט טבת - רבי אליקים געץ דבון ב"ר שמואל שווערן אב"ד סאבאדאקא ואח"כ אב"ד באיא - תל' מורה"מ מפאנאז, עב"י, מרה"ם ברב"ה ויז"ה"ם נבעט (תר"ה)
- יום י"א כ"ט טבת - רבי לוי יצחק מסקראשנין ב"ר ישראל מאוסטראווא - חתן רבי חיים שניאור זלמן מליאדי (תרס"ה)
- יום י"ב כ"ט טבת - כ"ק מרן אדמו"ר הקדושה רבינו משה מרדכי זיע"א בן כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו שמשון נתן נעם זיע"א מלעלוב (תשי"ו)
- יום י"ג כ"ט טבת - רבי יוסף ב"ר חיאל מיכל מולוטשוב (תקנ"ג)
- יום י"ד כ"ט טבת - רבי נפתלי בן ב"ר יצחק נאב"ד פון - סמינת הכננים (תע"ש)
- יום י"ה כ"ט טבת - רבי יוסף מייזמפאלא ב"ר חיאל מיכל מולוטשוב (תקנ"ג)
- יום י"ו כ"ט טבת - רבי חיים דוד מבריווא ב"ר יהודה יעקב - תל' ר"מ מייזמפאלא ב"ר מיקאליסק (תקצ"ו)
- יום י"ז כ"ט טבת - רבי אברהם נפתלי מטבריא ב"ר זאב וואלף מטשנינסטראה (תקנ"ו)
- יום י"ח כ"ט טבת - רבי גבריאל הכהן נענלמאן אב"ד רעכניץ - עיני ישראל - (תר"ח)
- יום י"ט כ"ט טבת - רבי מאיר אייגענשטאטער א"ש ב"ר יהודה לייב - תל' הגר"ק החת"ס (תר"ח)
- יום כ' כ"ט טבת - רבי משה יוסף מייטלבוים ב"ר יקותיאל יהודה מטשנינסט - חתן רבי דוד מקשאטוב (תר"ח)
- יום כ"א כ"ט טבת - רבי חיים משיאן ב"ר משה (תש"ו)
- יום כ"ב כ"ט טבת - רבי שניאור זלמן ב"ר ברוך בעל התניא ושו"ע הרב (תקנ"ג)
- יום כ"ג כ"ט טבת - רבי שמואל ב"ר אברהם בורגשניין ב' שם שמואל מטשכטוב (תרפ"ו)
- יום כ"ד כ"ט טבת - רבי אברהם שמואל בנימין סופר ב"ר משה ב' שו"ת דברי סופר (תשי"ח)
- יום כ"ה כ"ט טבת - רבי אליהו אליעזר ב"ר ראובן דב דסלר בעל מכתב מאליהו (תשי"ח)
- יום כ"ו כ"ט טבת - רבי משה צבי ב"ר שמשון שלמה מסאוורא תל' הקדושת לוי ועוד (תקנ"ח)
- יום כ"ז כ"ט טבת - רבי צבי הירש כהנא הי"ד אב"ד סטראטשערע ב"ר ישעיהו (תשי"ח)
- יום כ"ח כ"ט טבת - רבי אליעזר זאב ב"ר יוסף אהרן מנאטשעטשא (תשי"ו)

